

Sygn. akt I CNP 22/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie skargi S. G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt V Ca [...], wydanego w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko S. G. i J. M.

o ochronę własności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2016 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanej S. G.
na rzecz powódki kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać wszystkie elementy konstrukcyjne wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c., w tym uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

W niniejszej sprawie skarżąca, dla spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., przytoczyła jedynie, że wykonanie zaskarżonego

wyroku „zamknę dostęp pozwanej do jej budynku mieszkalno-gospodarczego na działce nr [...] oraz do studni usytuowanej na działce powódki nr [...]1”.

Takie ogólne twierdzenie nie jest spełnieniem wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Powołanie się na wystąpienie szkody, bez wyraźnego i ścisłego wskazania jej wysokości, przedstawienia przekonującej argumentacji prawnej, która mogłaby wskazywać, że szkoda ta została rzeczywiście stronie wyrządzona, jak również bez powołania dowodów bądź środków uwiarygodniających twierdzenia strony w tym zakresie, samo w sobie nie jest wystarczające do spełnienia obowiązku uprawdopodobnienia szkody (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 18 listopada 2014 r., IV CNP 33/14, nie publ., z dnia 17 lutego 2015 r., III CNP 21/14, nie publ. i z dnia 12 marca 2015 r., II CNP 54/14, nie publ.).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy uznał, że skarga nie spełnia konstrukcyjnego wymagania, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., co - mając na uwadze treść art. 424⁸ § 1 k.p.c. - prowadzi do wydania rozstrzygnięcia o treści sformułowanej w formule sentencji.

Na wniosek powódki zawarty w odpowiedzi na skargę, Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania skargowego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 6 ust. 2 w zw. z 13 ust. 5 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).